

במדניה

● היא נאבקה לפני שנאנסה ונרצחה, וסימני החלה והניקה נתגלו בגופה.
● נקבע שהרצח בוצע בין השעות 12.00 בלילה עד 4.00 לפנות בוקר.

● תשע דקירות הסכין בגופה הם ש' גרמו למותה.

● הרויח אימת את התמונה הכללית, של מאבק והתגוננות לפני הרצח, הנעלים והיגדים שהתפורו על פני השטח, העידו על מאבק עז שהתחולל במקום לפני האונס. מרים בעטה בתוקפה, ותוך כדי כך נזרקו נעליה מעל רגליה. נעל אחת נפלה על אבן השפה של הכביש, ואילו הנעל השנייה נפלה במרחק 4 מטרים מהנעל הראשונה, ממש ליד המקום בו התרחש האונס.

● לאור הממצאים, ניצבו בפני החוקרים כמה שאלות:

● כשירדה מרים מן הטרמפ, האם נס' עה באוטובוס לחדרה לפגישה עם ידידה, ותוך כדי כך פגשה מכוון והמשיכה את בילוי הערב איתה?

● האם היתה לה פגישה יזומה עם מכוון שבא לקחתה לבילוי, שעה ששמעון חיכה לה בחדרה?

● האם תפסה מרים טרמפ, ותוך כדי הנסיעה שינתה את דעתה, והחליטה לבלות בחדרה הנהג בלתי-מוכר?

● היכן בילתה מרים את הערב עד ל-שעת חצות, היכן אכלה את ארוחתה ה-נוספת, ועם מי?

● האם הרצח בוצע מתוך חשש שמרים תסגיר את האנס — או האנסים — ליד המשטרה מאחר והכירה אותם, או יכלה לזהותם?

● האם הרצח בוצע על-ידי חולה-מיון, ולא מתוך השש של זיהוי?

● האם הרוצח או הרוצחים הכירו את הסביבה? כיוון שהאונס והרצח בוצעו ב-דרך לכפר מונש מחדרה, שני קילומטרים מתחנת המשטרה, ליד שער פרדס סגור, נראה כאילו בוצע על-ידי מישהו שהכיר את הסביבה.

★ ★ ★

כך זה קרה

סברת, "העולם הזה": מרים יצאה מביתה לפגישה שהיתה לה עם שמעון, כדי ללכת לראות סרט. היא תפסה טרמפ מכפר מונש עד לתחנת האוטובוסים של מידדת רופ"ן.

ביורדה מן הטרמפ, חיכתה לאוטובוס. אולם בגלל מזג האוויר הקר והגשמים ש-יירו, ניסתה לתפוס טרמפ נוסף, והצליחה. בדרך שינתה מרים את דעתה, הסכימה ל-הצעת הנהג לבלות את שעות הערב ב-חדרה.

מרים והנהג המשיכו לבלות את הערב, סעדו יחדיו. כאשר התקרבה השעה לחצות — זמן סביר לשובה הביתה לאחר הצגה שניה — ביקשה מן הנהג שיקנה חורה הביתה.

הנהג, שהכיר את הסביבה, הסכים, אך בדרך היפנה את מכוניתו לשביל המוביל אל הפרדס. כאשר דרש ממנה שתמסר לו — התנגדה מרים, איימה שתעזוב אותו ו-תמשיך את דרכה לבדה הביתה. כדי לתת תוקף לדבריה אף יצאה מן הרכב והחלה לצעוד לכביש.

הנהג לא רצה לוותר על מה שהמנסליות המסולפת של גברים ישראלים רבים רואה כ-מניע לוי' גמורת הבילוי. הוא יצא מן המכונית, התנפל על מרים מאחור, הוריד מעליה את המעיל וזרקו אחרונה, לכיוון שער הפרדס, ואז הפיל את מרים על ה-אדמה.

מרים נאבקה עם הנהג, בעטה בו ותוך כדי כך עפו נעליה מעל רגליה. הנהג רצה להשתיקה, החל להכותה ולחנקה, ותוך כדי כך קרע את שמלתה מעליה והשליכה ה-צידה.

תוך כדי האונס, צרחה מרים שהיא תת-לונן עליו במשטרה, ושמספר מכוניתו ידוע לה.

הנהג, שהתפכח בתום האונס ותפס פת-אום מה עשה ומה היא התוצאות האפשריות, שלף סכין ודקר אותה. אחרי הדקירה ה-ראשונה ניס' לאכסטינה, דקר אותה שמונה דקירות נוספות.

אחרי הרצח, ניסה בפאניקה להימלט מן הגופה. הוא גרר את הגופה ברגליה חמישה מטרים עד לתעלה הסליל אותה למים, כש-ראשה מופנה בכיוון שביל הכניסה לפרדס. את הבגדים השאיר במקום נופלים, התניע את מכוניתו וברח מן המקום.

(המשך מעמוד 10)
התכנסו השבוע כשלושים מוזמנים מיוח-דים, שבאו לראות את הקרנת-הבכורה של סרטון ישראלי חדש, בלטו שחקנים ואמ-נים — ולצידם עסקני המחלקה הערבית של ההסתדרות, ויועץ ראש הממשלה ל-ענייני הערבים שמואל טולידאנו.

אחרי כמה משפטי ברכה, כבו האורות. על המסך הופיעה כתובת בעברית ובערבית: אני אחמד. זהו שם הסרט, וגם שמו של הגיבור: אחמד מצארווה, בן כפר ערעה, פועל-יהלומים בתל-אביב. סיפור הסרט היה אמנם שונה מסיפור-חיי המדויק של אחמד, אבל הוא אופייני לאחמדים רבים אחרים.

היועץ מוסלמי: זהו סיפור של הבפרי הערבי הצעיר, אשר אדמות אבותיו הוחר-מו, ועל כך הופך הוא פועל בעיר ה-ציברית הגדולה. מכיוון שהסרט נכתב בצולם לפני המיתון, לא היתה הבעייה המרכזית בעולמו של אחמד היכן למצוא עבודה — כי אם היכן למצוא חדר בעיר הגדולה.

המצלמה הציגה בפשטות מועזת את מיר-בצי הפועלים, בין חלקות הקוצים וב-מאורות שליד נחלת יצחק — אותם מיר-בצים, שהוצגו ארבע שנים לפני כן בהעולם הזה, תחת הכותרת, "ג'ונגל בעיר".

כאשר הסתיים הסרטון מבלי שאחמד ימצא קורת-גג, אבל תוך הצהרה מפורשת שהוא עוד מקווה, התחוללה באולם הקטן עלילה מרתקת הרבה יותר מזו שהוצגה על הבד. ראשון המגיבים היה נציג ההסתדרות, שהצהיר: "מחריד!"

טולידאנו, שישב בשורה השנייה, מיד אחרי עסקני ההסתדרות, קלט את התגובות הראשונות — והסתלק בחפזון עילאי.

האמנת המרה: טולידאנו לא אמר מלה נגד הסרט. סגן הוא עצמו אישר את נוסח הקריינות, דרש להכניס בו אי-אלה תיקונים, משנעשו התיקונים, הודיע בשם משרד ההסברה שהוא רוכש העתק אחד, להצגה מטעם משרדו של ישראל גלילי. עתה, בשומעו את קריאות-הזעם של העסקנים, לא מצא אומץ להגן על החלטתו. לפי כל הסימנים, יהיה סרט זה אבן-מחלוקת נוספת, במלחמה בין העסק-נים של אבא חושי לבין היועץ.

למרות שממן הסרט (דייד ארנפלד), ו-השחקן הראשי (אחמד מצארווה), הם מ-ראשי תנועת העולם הזה — כוח חדש, אין זה סרט פוליטי, הוא לא בא לעשות תעמולה, אלא לפקוח את העיניים על אמת מרה.

דימונה

פרץ האיום

דיבורים על קואליציה מקיר אל קיר מס-עירים גם את דימונה. הכוונה היא לקוא-ליציה במועצה המקומית, והיא מסעירה את הרוחות בגלל ההשמצות האישיות המלוות את הגישה המפלגתיים.

במרכזו של גל ההשמצות עומד סגן ראש-המועצה בשכר, יוסף פרץ, איש המפד"ל. כל מפלגות האופוזיציה — רפ"י, גח"ל ומפ"ם — אינן מוכנות לדבר על ישיבה ב-קואליציה — אם לא יסולק תחילה איש ה-מפד"ל. כי לדעתם, אין יוסף פרץ מתאים לשמש כאיש-יבור מבחינה מוסרית.

טען ארמון לרדו, איש רפ"י וראש ה-מועצה לשעבר: "ליוסף פרץ יש קיום רק במישור של איסור. הוא מעורר מהמומת על לא דבר, מפריע בעבודה וגורם טירחות מיותרות למחלקות השונות. בכל מוצאי-שבת אפשר למצוא אותו מתגלגל שיכור". "הוא שיכור כרגיל, אני בעצמי הרמתי אותו מהארץ באחת הפעמים. הוא גולש לכל התפקידים, מתנגש עם כולם", הוסיף יעקב פרץ, איש מפ"ם.

איש רפ"י אחר, יצחק פרץ, הצטרף לדעת השניים.

"אני ודקתי אותו פעם החוצה מן המשרד שלי", גילה מזכיר המועצה יוסף גל-און. "זה היה כאשר יוסף נכנס אלי למשרד כש-הוא שיכור כלום והתחיל להיטפל".

הגיב יוסף פרץ: "מעולם לא דובר עלי כל רע בקשר לכספם. לא דובר על היושר שלי. על מה מדברים כשאין על מה? על התפריט שלי, כן, אני אוהב לשתות, זה שום דבר. אני שותה גם טמפ".

הוכחה מכות רצח: מי הוא יוסף פרץ, המקל בין גלגלי הקואליציה הרחבה? יוסף (36), הוא יליד קובלנקה, שהחל את לימודיו בחדר, ניכנס לבית-ספר עממי רק

בגיל 9. "למדתי בעממי שתי כיתות בלבד. אני, זה מה שקוראים אוטודיקט". למפד"ל הצטרף לפני 12 שנים ("אני פורץ-טרוק במיצקוועי") שש שנים אחרי עלייתו ארצה. הוא הספיק לשרת בגדוד הראשון של הפלמ"ח, ולחטוף מכות מבריוני מפא"י ולעמוד לדין על הכאת שוטרים. בהעולם הזה (978), משנת 1956, נכתב מתחת ל-תמונתו של יוסף פרץ: "מרכז סביבו את גרעין המתלוננים נגד שלטון אנשי אהוד אבריאל בקרית-שמונה, וחיו רחוקים מ-להיות בטוחים".

יעקב פרץ איש מפ"ם, הוא בעל דיעה חריפה ביותר בקשר ליוסף פרץ. לדבריו, יוסף הוא רודף-שמות גס, כופה את חב-רתו על עובדות המועצה, אם הן מעוניינות להמשיך בעבודתן. הוא מפטר את עובדי ה-מועצה כאוות נפשו. והעיקר: ברשותו של אדם, תושב דימונה, בשם מחלוף אלון, הק-לטות מעניינות ביותר, שנעשו בעת שיוסף פרץ היה חתן. "הוא לא ידע שמקליטים אותו, על כך חירף וגידף באופן חופשי ו-ללא מעצורים את אשכול, ראש הממשלה, את המדינה ועוד".

השיב יוסף פרץ: "דבר ידוע הוא, שכדי להפגין אדם תמי, נטפלים לחלק התחתון של גופו. אם כל אדם אחר, חילוני, היה אפילו נכשל בכל אותם דברים, איש לא היה נוגע בזאת. אבל מה? לי יש כיפה על הראש". ליוסף פרץ יש קול עבה ועמוק. הוא נוהג לדבר לאט, מתוך חשיבות עצמית וב-כוח שיקנוע רב. על ראשו כבר בולטים מיפצרי בינה, אך שערו מסורק בקפידה רבה. משני צידי פניו מתנוססות צלקות, זכר לאותם ימים בעבר, כשהיה מתמרד צעיר וחם-מג. סימני ידית-הטוריה המש-טרית נשארו חרותים בכשר פניו.

"הם משיצים אותי כי הם פוחדים ממני."

שצריך לשמש בתפקיד הזה. אין לי בפריוש דבר נגד המפלגה שלו (המפד"ל). יש לי רק נגדו. אני מתנגד רק לו".

יוסף פרץ: "כשישבתי עם רפ"י בקואלי-ציה, שאלו אנשי המערך את רפ"י: איך זה אתם יושבים עם שיכור כזה? ענו להם: מה, יש כבר אי-אפשר לשתות לחיים ב-מדינה? אחרי זה קרתה הפיכת-החצר, וה-מערך עלה לשלטון. גבי סבאג נעשה ראש המועצה. אני מעולם לא הצטרפתי על כך. ואז פתאום באו אנשי רפ"י ושאלו את ה-מערך: איך זה אתם יושבים עם שתיני? ענו להם: מה, יש כבר אסור לעשות קידוש בארץ הזאת?".

יוסף גל-און (מזכיר המועצה): "הוא פ' שוט מפריע בעבודה".

יוסף פרץ: "אני באמת מפריע לשלם בעד שעות-עבודה-פיקטיביות. גל-און המזכיר לא יודע מהחיים שלו בעבודה".

הדיבורים אודות הרעיון היפה של "קוא-ליציה מעורבת-פיקטיביות" באו בשבוע האחרון אל סיומם הצפוי. האופוזיציה הודיעה סופית, בישיבת המליאה של המועצה, שאין מה ל-דבר על הצטרפות לקואליציה במועצה הית והמערך לא מוותר על סגנונו בשכר של יוסף פרץ המפד"ל.

עחונות

המכתב הגלוי

לא כל יום מופיע לקוח כזה במחלקת-המודעות של עתון ישראלי. האיש שהניח על שולחן הארץ 2000 לירות מוזמנים ביקש לפרסם מודעה יוצאת-דופן. המודעה, "מכתב גלוי לאורי אבנרי", שזן בתוצאות ועידת העולם הזה — כוח חדש. הארץ הסכים לפרסם את המכתב על

פרץ (מפ"ם) ופרץ (מפד"ל) הסקל בין הגלגלים

עמוד שלם, תוך שינויים קלים בתוכנו. **פירוק התנועה.** הציע קריסטל (42) לאבנרי: "תתפטר מראשות התנועה. תכריח אותם לכנס ועידה נוספת כבר בשבת ה-קרובה לשם פירוק התנועה. תעלה אתה על הבמה, ותסביר מה גרם לפירוק ה-תנועה. תקים בו במקום תנועה חדשה".

איזה תועלת תצמח מכך? לדעת קריסטל: תנועה מאוחדת, בה יתחייבו כל החברים אישית בפני אבנרי להימנע מפעולה סיע-תית. "ואני אני מנבא: אם אתה תקום עכשיו ותפעל בדרך אשר תחזיתי כאן, אני עד יום 1 לינואר 1968 אתה תהיה ראש ה-ממשלה ושר השלום, ואני אהיה יו"ר רשות השידור".

רק מי שהכיר את קריסטל אישית הבין את המלים האחרונות. הרחק הממושקף ו-המקריח, שעלה מקנדה ב-1949, הוא שדרן-חובב מושבע.

הוא עובד במשרד הבטחון, משתכר 960 ל"י לחודש. מכסף זה הוא תומך בהוריו, ומתקיים בחדר שהיה פעם חדר-כביסה של וילה ברמת-גן. החדר ריק כמעט לחלוטין, מלבד מיטה, שולחן רעוע — ומכונת-כתיבה חדשה.

ארבעה ימים ולילות לא ישן, לפני ש-כתב את המכתב הגלוי. ואז ניגש לבנק. הוציא מחסכונותיו 2000 ל"י במזומן, ומסר את המכתב לפירסום.